ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

20 Ιούλη 1979 τιμη 50 μίλς Αρ. φύλλου 69

ΑΦΙΕΡΩΜΑ 4,5,6,ΣΕΛ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

Την Παρασκευη 13 του Ιούλη ο Κυπριακος λαος και η νεολαία, κατάκλυσαν την Πλατεια Ελευθερίας για να διακηρύξουν την αμετάθετη απόφαση τους, ν' αγωνιστουν αποφασιστικα ως την νίκη, για μια Κύπρο πραγματικα λεύτερη, ανεξάρτητη και Σοσιαλιστικη.

Στο συλλαλητήριο που οργανώθηκε απο το Σ.Κ. ΕΔΕΚ ηταν επιβλητικη η παρουσία της νεολαίας η οποία μαζεύτηκε απο νωρις στην πλατεία με τεράστια πανω και συνθήματα.

Την Παρασκευη 13 Ιούλη ο λαος αποφάσισε:

- **ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ**
- **ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ**
- **ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ**
- **ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΥΤΕΡΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ.**

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ:

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μια συνέντευξη του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου σε αθηναϊκη εφημερίδα, που αναδημοσίεψε κάμνοντας- της μεγάλη προβολη, η «Σημερινη», ξανάδωσε το παρον του Αρχιεπισκόπου στην πολιτικη σκηνη της- Κύπρου.

Οι θέσεις του Αρχιεπισκόπου δεν αποτελου κεραυνο εν αιθρία. Απλως επαναλαμβάνουν πιο καθαρα ο,τι απο τις πρώτες κιόλας μέρες της διαδοχης-του στη θέση του Μακάριου είχε εκφραστει.

Στον επικήδειο- του ο νέος Αρχιεπίσκοπος έκαμε ένα φλογερο κήρυγμα ενότητας, επιτέθηκε ενάντια στις κομματικες φιλοδοξίες και τα πάθη και εσάλπισε τον παιάνα του αγώνα ως τη δικαίωση. Η απο τότε πορεία του είναι μια συνεχης επαναβεβαίωση αυτων των θέσεων.

Διακρίνονται δυο πόλοι στις θέσεις του νέου Αρχιεπισκόπου. Πρώτα είναι μια υπερσυντηρητικη ιδεολογία, που εκφράστηκε κυρίως με τη θεωρία των ελληνοχριστιανικων ιδεωδων. Ο Αρχιεπίσκοπος μαζι με τον πρεσβευτη της Ελλάδος ήταν ο πιο σημαντικος στυλοβάτης των ελληνοχριστιανικων ιδεωδων μιας μεταπολεμικης θεωρίας που συσπείρωσε τα δεξια στοιχεία, και κυρίως τις μερίδες των χουντικων και των συντηρητικων δεξιων, που έμειναν ορφανοι μετα τη χρεωκοπία της ιδεολογίας της εθνικοφροσύνης.

Οι ανησυχίες του Αρχιεπισκόπου για την κατασταση που επικρατει στην παιδεία με την «εισβολη» υλιστων, άθεων και κάθε λογης κομμουνιστων, που συνομωτουν κάτω απο τον μανδύα της δημοκρατίας να αλώσουν το πατροπαράδοτο κάστρο της παιδείας και το σήμα που εξέπεμψε προς τους θεολόγους να μη φοβούνται να διδάσκουν τα ελληνοχριστιανικα ιδεώδη (για μερικους ανοιξε την πόρτα να προβάλλουν ανοιχτα φασιστικες ιδέες), ηταν το αποκορύφωμα αυτης της προσπάθειας για την εδραίωση της νέας θεωρίας. Είναι χαρακτηριστικο πως τις θέσεις αυτες τις εγκολπώθηκαν οι πολιτικες εκείνες δυνάμεις, που εκφράζονται απο αυτες: Συναγερμος, Σημερινη, Κυβέρνηση της Ελλαδας.

Ο δεύτερος πόλος είναι η χρήση μιας αγωνιστικης φρασεολογίας όσον αφορα το πολιτικο πρόβλημα της Κύπρου. Συχνα ο Αρχιεπίσκοπος επαναλαμβάνει πως δε ξεχνούμε τους σκλαβωμένους τόπους- μας και πως θ' αγωνιστούμε ώσπου να τους πάρουμε ολους πίσω. Η θέση αυτη φαίνεται να ερχεται σε αντίθεση με τον ενδοτισμο της δεξιας του Κληρίδη.

Η απο την πρώτη ματια αντιφατικες αυτες θέσεις αποτελουν τις δυο διαφορετικες οψεις του ιδιου νομίσματος. Η συντηρητικη κοινωνικη τοποθέτηση εκφράζουν πιστεύουμε μια νέα πολιτικη θέση στους κόλπους της δεξιας, που αποτελει προσπάθεια ανανέωσης- της με την συσπείρωση γύρω απο νέα θεωρητικα σχήματα με το παλιο ομως νόημα και ουσία. Κι αυτη η τάση δεν μπορει παρα να φτάσει σ' ένα αδιέξοδο γιατι βασίζεται σε μια σωβινιστικη ιδεολογία που είναι απο τη φύση- της κοντόφθαλμη και ανίκανη να δώσει σωστη λύση στα προβλήματα που εχουν συσσωρευτει.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

«Δεν μας ενδιαφέρει η πολιτικη αλλα το εθνικο θέμα,...Επομένως τα προβλήματα του λαου είναι και προβλήματα της εκκλησίας και οι θρησκευτικοι ηγέτες δεν μπορει να μένουν με σταυρωμένα χέρια όταν ο λαος υποφέρει ... Είναι καθήκον του ηγέτη της εκκλησίας να αγωνίζεται για τη λύση των προβλημάτων του λαου, στην πρώτη γραμμη του αγώνος μαζί με το λαο και για το λαο. Τούτο δεν εχει σχέση με πολιτικες φιλοδοξίες ή προβολη. Θα περίμενα να με κατηγορήσουν αν περιοριζόμουν μόνο στην προσευχη και τη ψαλμωδία, χωρις να βρισκόμουν σ' επαφη με το λαο...Ο καθένας έχει ευθύνη, κι εσυ κι εγω έχω. Πολυ περισσότερο εχω εγω, γιατι είμαι πιο υπεύθυνος σαν πραγματικος ηγέτης. Εαν η «κουτση Μαρία», κατα τη λαϊκη έκφραση έχει λόγο πάνω στο εθνικο θέμα, πολυ περισσότερο εχει ο Αρχιεπίσκοπος, ο πνευματικος ηγέτης του λαου που υποφέρει. Δεν εχω δικαίωμα εγω να αναμιχθω, που κάθε μέρα βλέπω κι ακούω τον πόνο των ανθρώπων»;

Ο Αρχιεπίσκοπος διαχωρίζει την πολιτικη απο το «εθνικο θέμα», για να μας πείσει πως εχει την υποχρέωση, ως θρησκευτικος ηγέτης, να συμμετέχει ενεργα στον εθνικο αγωνα. Είναι καθαρη η προσπάθεια μ' αυτο το διαχωρισμο να ξεχωρίσουν οι κοινωνικοι αγώνες (πολιτικη) απο τους απελευθερωτικους (εθνικο θέμα) και επιπλέον απο τον απελευθερωτικο- μας αγώνα να αφαιρεθει το αντιϊμπεριαλιστικο στοιχείο, που αποτελει την ουσία- του, μια και η κυρία αντίθεση είναι ανάμεσα στον κυπριακο λαο και τους ιμπεριαλιστες, και να παραμείνει το εθνικιστικο στοιχείο, της αντίθεσης δηλαδη ανάμεσα στους Ελληνες και τους τούρκους της Κύπρου.

Ο Πολιτικος ρόλος της εκκλησίας, σημαντικος ή μη, είναι μια πραγματικότητα και πηγάζει απο τις σχέσεις που εχει η εκκλησία με το κράτος και την κοινωνία. Είτε ταυτίζεται με το κράτος είτε γίνεται υποχείρια - του, είτε είναι αντίθετη είτε αδιάφορη η εκκλησία παίζει κάποιο πολιτικο ρόλο. Οσον αφορα την εκκλησία της Κύπρου, ο οικονομικος και θρησκευτικος ρόλος που διαδραμάτισε στη κυπριακη ζωη είχε σοβαρες επιπτώσεις στον πολιτικο τομέα.

Ενω υπάρχει αυτη η πραγματικότητα, το να θέλει να παρουσιάζει ο Αρχιεπίσκοπος ότι το ενδιαφέρον- του περιορίζεται στο «εθνικο» θέμα δείχνει την τάση να αποφύγει να πάρει θέση σε καυτες πραγματικότητες και προβλήματα που παρουσιάστηκαν μετα τον πόλεμο και που οφείλονται σε μεγάλο βαθμο στην εγκαθίδρυση δομων που επιτρέπουν, σε μεγαλύτερο βαθμο απο προηγουμένως την εκμετάλευση των φτωχων τάξεων απο τις πλούσιες. Αυτες οι αλήθειες θα έπρεπε να ηταν τρομερα ενοχλητικες ακόμα και γι' αυτους που θα εδειχναν το παραμικρο ενδιαφέρον για το «εθνικο» θέμα. Φαίνεται ομως πως είναι προτιμότερο να μπαίνουν στο περιθώριο τέτοιες αλήθειες για να μπορουν να γίνονται διακηρύξεις γενικα κι αόριστα για ενότητα. Φυσιολογικα μια τέτοια ενότητα αποχτα ένα εντελως ταξικο περιεχόμενο προς όφελος της εκμεταλλεύτριας τάξης.

Ο ΝΕΟΣ ΚΙΜΩΝΑΣ

Μέσα απο αυτη την οπτικη γωνια, η συνθηματολόγηση για εθνικους αγώνες αποτελει μια ταξικη τοποθέτηση και συμμαχία σε τελευταία ανάλυση με την αρχουσα τάξη. Τούτο το αποδείχνουν και οι θεωρίες του Αρχιεπισκόπου για τη λύση του κυπριακου τονίζει στη συνέντευξη:

«Εγω, δε λέω ότι πρέπει να αφήσουμε την Κερύνεια ή την Αμμόχωστο ή αλλο μέρος της Κύπρου στους τούρκους - κι' αυτο ασφαλως δεν τους ικανοποιει. Λέγω οτι θα πρέπει να αγωνιστούμε για να ελευθερώσουμε τα εδάφη- μας αυτο το βλέπω σαν καθήκον. Στα εδάφη που σήμερα κρατουν οι τούρκοι, έζησαν οι πρόγονοι-μας, εζησε ο ελληνισμος για 3.000 χρόνια. Εκει εχουμε τα ιερα- μας προσκηνήματα τους σεβάσμιους χώρους και τους τάφους των πατέρων- μας. Δεν μπορούμε να πούμε τώρα «κύριε παραχώρα αυτο στους τούρκους και μείνε στο αλλο». Γιατι να το πω εγω αυτο; Αν το ελεγα θα ήμουν προδότης και δε θα επιτελούσα το καθήκον- μου οπως πρέπει... Μιλω για ευγενεις απελευθερωτικους αγώνες. Αυτοι οι ευγενεις αγώνες διαμορφώνονται εκάστοτε απο τις δυνατότητες που εχει ο καθένας ... Ολα αυτα τα εχω πει και στην Ελλάδα και στον κ. Καραμανλη συγκεκριμένα. Λέγω εδω υπάρχει ενα τμήμα του ελληνισμου. Η Ελλάδα δεν μπορει να περιοριστει να βλέπει απο μακρυα με απάθεια αυτο το ελληνικο τμήμα, αυτο το κομμάτι τον ελληνισμο, του έθνους, που κατελήφθει απο τους τούρκους επιδρομεις. Αναμένομεν να ετοιμαστει η Ελλάδα για απελευθέρωση-του. Οπως κάποτε υπήρχε ένας Κίμων εκει, που με τα καράβια του ηρθε εδω και αγωνίστηκε στο πλευρο των Ελληνοκυπρίων ενάντια στους πέρσες, ε, αυτο το πράμα εμεις περιμένουμε να το ξαναδούμε».

Η απελευθέρωση των κατεχομένων για τον Αρχιεπίσκοπο είναι θέμα στρατιωτικης υπεροχης και μάλιστα οχι του κυπριακου λαου ή των Ελλήνων της Κύπρου, αλλα εισαγόμενης και επιβεβλημένης απο το εξωτερικο απο κάποιο νέο Κίμωνα. Φυσικα τέτοιες σωβινιστικες ιδέες δεν αφήνουν χώρο για συνεννόηση με τους συμπατριώτες-μας Τούρκους της Κύπρου και συμβίωση σε συνθήκες ισότητας και αλληλοσεβασμου.

Σημαντικο είναι πως αυτη η τοποθέτηση προβαλλόταν πιο παλια και προβάλλεται ως σήμερα απο μια αλλη μερίδα της δεξιας, που υπερασπίζει τις τολμηρες υποχωρήσεις.Για την μερίδα αυτη είναι ξεκάθαρο πως ο στρατος της ελληνικης κυβέρνησης δε θα είναι ο ελευθερωτης, αλλα αποφασιστικος παράγοντας για μια οριστικη λύση του κυπριακου (οτι χειρότερη περίπτωση, κατα τις εχτιμήσεις- τους, να γίνει διπλη ένωση μια και η Κύπρος θα είναι υπο τον ελεγχο, η μιση του τουρκικου στρατου και η αλλη μιση του ελληνικου) και η εγγύηση απο τυχον επικίνδυνες παρεχτροπες απο την πορεία που καθοδηγα σήμερα η αρχουσα τάξη.

Η, σε τελευταία ανάλυση πολιτικη ταύτιση όλου σχεδον του φάσματος της δεξιας, και αυτων που εμφανίζονται προοδευτικοι και αυτων που εμφανίζονται συντηρητικοι, είναι αξιοπρόσεχτη, κυρίως σε συσχετισμο με τα αριστερα κόμματα. Η ανάλυση της δεξιας και οι σωβινιστικες θέσεις που προωθει αδυνατουν να δώσουν μια σωστη διέξοδο στο πρόβλημα. Η λύση μπορει να επιδιωχτει μόνο με την κοινότητα των στόχων των δυο λαϊκων στοχείων του νησιου. Βασικη προϋπόθεση μιας τέτοιας κοινότητας στόχων είναι η αμοιβαία εμπιστοσύνη, που μόνο κάτω απο ταξικες προϋποθέσεις μπορει να γίνει κατορθωτη. Είναι αδύνατο, ενω υπάρχουν νωπα ακόμα τα τραύματα και των δυο κοινοτήτων, σαν αποτέλεσμα του φανατισμου μιας σωβινιστικης πολιτικης, να δημιουργηθει αίσθημα εμπιστοσύνης και ασφάλειας προς στην αντίστοιχη κηδεμονία της μιας ή της αλλης σωβινιστικης δεξιας ηγεσίας.

Μπορει να εξηγηθει το γιατι να εκφράζονται αυτες οι θέσεις απο ορισμένες μερίδες της δεξιας, οπως τον Αρχιεπίσκοπο, αν ληφθει υπόψη το κενο που δημιουργείται απο την αριστερα και κατα κύριο και αποφασιστικο λόγο απο το ΑΚΕΛ, που ελέγχει τη μεγάλη πλειοψηφία της εργατικης τάξης, με την συμβιβαστικη πολιτικη του. Ορισμένες μερίδες της δεξιας μπορουν να προβλέψουν αυτο που δε μπόρεσε το ΑΚΕΛ. Οτι η συμβιβαστικη πολιτικη δε μπορει να οδηγήσει σε διέξοδο απο το σημερινο τέλμα. Γι αυτο προβλέπουν σε αλλες μορφες πάλης, που κάτω απο την καθοδήγηση-τους είναι σίγουρο πως θα οδηγήσουν σε μια νέα, πιο θλιβερη απο της προηγούμενες, κατάληξη.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΗΣΙΑΣ

«Σύμφωνα με μια μελέτη που έχω κάμει χρειαζόμαστε 2.500.000 λίρες το χρόνο, για να ανταποκριθούμε σχετικα μέτρια στην αποστολη- μας. Ουσιαστικα τα εισοδήματα της εκλησίας είναι 500 —600.000 λίρες το χρόνο — εχουμε δηλαδη ενα τεράστιο έλειμμα. Σήμερα η Αρχιεπισκοπη έχει 312.000 λίρες παθητικο, δεν επαρκούμε στα κοινα εξοδα. Ξέρεις οτι η απόστολη της εκκλησίας είναι κοινωνικη, πνευματικη, εθνικη, ηθικη και φιλανθρωπικη. Για να ανταποκριθούμε χρειαζόμαστε τεράστια ποσα κι όσα κι αν έχεις ουδέποτε θα επαρκέσουν στην αποστολη της... Οσα έχουμε εμεις είναι λιγότερα απο όσα έχουν μερικα πρόσωπα ή εταιρείες».

συνέχεια στήν 8η σελίδα

Η «Σ.ΕΚΦΡΑΣΗ» ΧΑΙΡΕΤΙΖΕΙ

ΝΕΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΣΤΟ Α.Τ.Ι.

Η Σ.Ε. σε προηγούμενα αρθρα-της τονίζει οτι η παραταξικοποίηση της ΦΕΑΤΙ αποτελει ενα αποφασιστικο μέτρο για πλάτεμα των δημοκρατικων διαδικασιων και ενδυνάμωση του φοιτητικου κινήματος, σε πρώτο στάδιο στα πλαίσια του ιδρύματος αλλα και γενικότερα.

Η απλη ανάγνωση τόσο της Πραγραμματικης Διακήρυξης όσο και της Ιδρυτικης Ανακοίνωσης, της Φοιτητικης Παράταξης για την εφαρμογη του Τρίτου Αρθρου, κάνει ξεκάθαρο ότι μέσα στην κατάσταση σύγχυσης και αγνοιας που επικρατει στο Κυπριακο φοιτητόκοσμο μια ομάδα φοιτητων εχει συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα της αλλαγης που θα φέρει το κίνημα στην θέση που του αρμόζει.

Μια αναφορα- μας στις αρχες, διακύρηξεις και δράση της παράταξης θα βοηθήσει τον αναγνώστη να αποκρυσταλλώσει εστω και σε αδρες γραμμες, μια εικόνα για το κενο που ερχεται να πληρωσει η φοιτητικη αυτη επαλξη.

Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΠΑΤΑΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ» έχει τις ρίζες- της μέσα στους τελευταίους φοιτητικους αγώνες του ΑΤΙ για κατοχύρωση του επαγγέλματος-τους. Σ᾽ αυτη τη περίοδο γίνεται πιο ξεκάθαρη η πατερναλιστικη αντιμετώπιση των φοιτητων απο τη διεύθυνση, η αδιαφορια της κυβέρνησης να λύσει τα προβλήματα- τους, και η αποτυχία του Δ.Σ. της ΦΕΑΤΙ να δώσει παλμο στον αγώνα των φοιτητων .Οι τρεις πιο πάνω παράγοντες αποτέλεσαν απο κοινου την τροχοπέδη στην αγωνιστικη πορεία των φοιτητικων διεκδικήσεων, για να τις ξαναρίξουν ετσι στο γύψο των ανεκπλήρωτων υποσχέσεων.

Η αναγκαιότητα της εξάλειψης των ανασταλτικων αυτων παραγόντων γινόταν τώρα επιτακτικη περισσότερο απο κάθε αλλη φορα. Ετσι ακριβως μετα τη λήξη της απεργίας μια ομάδα φοιτητων, που τους συνέδεε κοινος προβληματισμος και τρόπος αντίληψης για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητες, εκδίδουν φυλλάδιο που έκφραζαν την αντίθεση- τους για το κατάντημα του φοιτητικου κινήματος και για τον δρόμο που ακολουθήθηκε για την επίλυση των συνδικαλιστικων -τους προβλημάτων. Επίσης δηλώνουν οτι είναι αποφασισμένοι να στηρίξουν παράταξη με κυριώτερο στόχο στην επίλυση των φοιτητικων προβλημάτων.

Το κατεστημένο με κυριώτερο εκφραστη- του το Δ.Σ. βλέποντας ότι η επικυριαρχία -του στον φοιτητικο χώρο έμπαινε, για πρώτη φορα, κάτω απο αμφισβήτηση και κριτικη αντέδρασε κατα το συνηθισμένο παραδοσιακο τρόπο-του. Γι᾽ αρκετο καιρο μετα την ανακοίνωση η ομάδα των φοιτητων γινόταν αντικείμενο ειρωνείας, συκοφαντίας, σπίλωσης και γενικα κάθε μεθόδου που θα περιόριζε την δράση και θ᾽ αναχαίτιζε τις επιδιώξεις- τους.

Η πλατια μάζα των φοιτητων σ᾽ εκείνο το στάδιο δεν μπορούσε να πάρει μια συγκεκριμένη θέση απέναντι σ᾽ αυτη τη νέα κίνηση γιατι απο τη μια διακατέχονταν απο την προκατάληψη οτι παραταξικοποίηση -της ΦΕΑΤΙ θα ισοδυναμούσε με κομματικοποίηση-της, παίρνοντας τον αντιδραστικο ρόλο που διαδραμάτισαι η ΠΕΟΦ—και απο την αλλη γιατι η ανακοίνωση ηταν σύντομη και δεν διευκρίνιζε τις αρχες και τους στόχους της ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ.

Γι᾽ αυτο ακριβως τον λόγο ακολούθησαν συζητήσεις με το σύνολο των φοιτητων που επιστεγάστηκαν με την εκδοση του καταστατικου και μετα την ιδρυτικη συνέλευση, της προγραμματικης διακήρυξης της νέας αυτης παράταξης.

Στο πρώτο μέρος της προγραμματικης Διακήρυξης καθορίζεται ο ρόλος που πρέπει να διαδραματίζουν οι φοιτητες στην κοινωνία και ότι ο αγώνας των φοιτητων για διακαίωση στη ουσία είναι ταυτισμένος με τον αγώνα για αλλαγη αυτης της ιδιας της κοινωνικης δομης. Παραθέτουμε μια αρκετα σημαντικη παράγραφο στην οποία εξακριβώνεται η ρίζα των συνδικαλιστικων προβλημάτων.

«Το πρόβλημα της αναγνώρισης του διπλώματος του ΑΤΙ εκκρεμει απο τον πρώτο χρόνο της ύπαρξης-του παραμένει άλυτο όχι γιατι υπάρχει οποιοδήποτε λογικο επιχείρημα ενάντια στην αναγνώριση, αλλα γιατι υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα. Οσο υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα δεν μπορούμε να μιλούμε για «δίκαιο» και «άδικο». Η κάθε πλευρα εχει το δικο- της «δίκαιο». Και στη σύγκρουση ισων «δικαίων» η δύναμη αποφασίζει. Η αποφασιστικη κινητοποίηση των φοιτητων είναι η μόνη γραμμη που μπορει νά προστατέψει την θέση- τους στη κοινωνία.

Στο δεύτερο μέρος αναφέρεται η αναγκαιότητα και η σκοπιμότητα ύπαρξης της ΦΕΑΤΙ αλλα και η αποτελμάτωση της συνδικαλιστικης δράσης απο το κατεστημένο του ΑΤΙ.

«Δυστυχως η μέχρι σήμερα συνδικαλιστικη δράση της ΦΕΑΤΙ δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες των φοιτητων. Η φοιτητικη ζωη είναι πιο φτωχη και αχρωμη σε σχέση με το τί θα μπορούσε να είναι.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κάθε φοιτητης αντιμετωπίζονται βασικα σε ατομικο επίπεδο με ελάχιστη βοήθεια απο το ΑΤΙ και τη ΦΕΑΤΙ. Οι αγώνες για ενα καλύτερο μέλλον γίνονται αποσπασματικα, πολλες φορες παρα τη θέληση της ηγεσίας της ΦΕΑΤΙ. Η συμμετοχη των φοιτητων στην διοίκηση του Τεχνολογικου είναι ανύπαρκτη».

Στο τρίτο μέρος επισημαίνεται η αναγκαιότητα της παραταξικοποίησης της ΦΕΑΤΙ και αντισκευάζεται το μοναδικο επιχείρημα του κατεστημένου οτι με την παραταξικοποίηση απειλείται να κομματικοποιηθει η ΦΕΑΤΙ. Επίσης προτείνονται σαν σύστημα εκλογης των αντιπροσώπων των φοιτητων αυτο της απλης αναλογικης.

Στο τελευταίο μέρος καθορίζονται οι στόχοι για τους οποίους θ᾽ αγωνιστει η παράταξη. Οι πιο σημαντικαι είναι:

(1) Την πλήρη και ουσιαστικη αναγνώριση του διπλώματος του ΑΤΙ απο την Κυβέρνηση.
(2) Την δημιουργία θέσεων στις κυβερνητικες και ημικρατικες υπηρεσίες που ν᾽ ανταποκρίνονται στις γνώσεις των φοιτητων του ΑΤΙ.
(3) Την τροποποίηση του νόμου για τους πολιτικους Μηχανικους και Αρχιτέκτονες ωστε οι απόφοιτοι του ΑΤΙ να μπορουν να κατοχυρωθουν στα πλαίσια-του.
(4) Την επιχορήγηση των ενοικίων ολων των φοιτητων που δεν εχουν μόνιμη διαμονη στην Λευκωσία και τα προάστεια. ~~(5) Την~~
(5) Την δημιουργία Φοιτητικης Εστίας που να διοικείται απο την ΦΕΑΤΙ και να προσφέρει στους φοιτητες το απαραίτητο κλίμα για πιο αποδοτικη φοίτηση. ~~(6) Την σύσταση~~
(6) Την σύσταση τριμερους διοικητικης επιτροπης που ν᾽ αποτελείται κατα το 1/3 απο εκπροσώπους της Κυβέρνησης κατα το 1/3 απο εκπροσώπους των καθηγητων και κατα το 1/3 απο εκπροσώπους της ΦΕΑΤΙ. ~~(7) Την απόδοση σ᾽~~
(7) Την απόδοση σ᾽ αυτη την επιτροπη της απόλυτης ευθυνης για την λειτουργία του ΑΤΙ. (8) Την υπάγωγη του ΑΤΙ στο Υπουργείο Παιδείας αντι στο Υπουργείο Εργασίας ωστε να εξυπηρετούνται οι σκοποι μόρφωσης των φοιτητων και οχι οι ανάγκες των κερδων στην Βιομηχανία.

Πρέπει να ειπωθει ότι μετα την εκδοση της «Προγραμματικης Διακήρυξης» το κατεστημένο σταματα πια κάθε προσπάθεια σπίλωσης της παράταξης γιατι τώρα οι φοιτητες ήταν ενήμεροι για το υπόβαθρο πάνω στο οποίο θα δρούσε η νέα φοιτητικη έπαλξη και οποιαδήποτε προσπάθεια διαστρέβλωσης- του θα τους έφερνε αντιμέτωπους με τη γενικη κατακραυγη.

Επακόλουθα η παραταξη, μέσα στο σύντομο χρονικο διάστημα των δύο μηνων, απο την ίδρυση- της μέχρι το τέλος του ακαδημαϊκου χρόνου, ακολουθώντας με συνέπεια τις διακηρύξεις επεσήμανε και κριτήκαρε- για πρώτη φορα στην ιστορία του ιδρυματος την αυταρχικότητα της διεύθυνσης, τις αντιδημοκρατικες διαδικασίες που εφαρμόζει το φοιτητικο κατεστημένο και την επιπολαιότητα στην αντιμετώπιση διαφόρων καταστάσεων, απο μέρους του Δ.Σ. της ΦΕΑΤΙ.

Η Σ.Ε. πιστεύει οτι η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΟ ΤΡΙΑ εχει δημιουργήσει τις απαιτούμενες προοπτικες που θα την καταστήσουν μια φοιτητικη αγωνιστικη έπαλξη ικανη να ανταποκριθει στις προσδοχίες των φοιτητων για ένα δυνατο φοιτητικο κίνημα. Η υπαρξη μιας τέτοιας προοδευτικης παράταξης θα βοηθήσει το κίνημα να ξεπεράσει τα εμπόδια που το αφήνουν ενα αδρανοποιμένο φορέα διανοουμένων .

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΦΑΝΑΤΑΣΙΕΣ

Ολοι σχεδόν οι αρθρογράφοι και οι «θεωριτικοι» του ΑΚΕΛ που ασχολήθηκαν με την διαμάχη ανάμεσα στα δυο κόμματα της Κυπριακης αριστερας, αναφέρθηκαν αλλος λίγο αλλος πολυ σε μια σειρα αρθρων μου που δημοσιεύτικαν στην «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ» και που είχαν σαν αντικείμενο την αντιαποικιακη επανάσταση του 55-59.

Βασικο χαρακτηριστικο ολων αυτων των αναλύσεων ηταν η αυθαιρεσία στην διατύπωση και την ερμεινία των θέσεων που εκφράζονταν σ᾽ εκείνα τα αρθρα, η παραχάραξη και η συνειδητη διαστρέβλωση των γεγονότων και της ιστορίας.

Αποκορύφωμα των συνειδητων φαντασιώσεων των Ακελικων «θεωρητικων» είναι το αρθρο του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Α. ΦΑΝΤΗ στην «Χαραυγη» της περασμένης Κυριακης (15 Ιούλη 1979), στο οποίο ισχυρίζεται ούτε λίγο - ουτε πολυ οτι η «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ» «είναι υποτίθεται το θεωρητικο οργανο της ΕΔΕΚ» και οτι τα αρθρα μου αποδείχνουν πως η «επίθεση» της ΕΔΕΚ ενάντια στο ΑΚΕΛ και την ηγεσία του» δεν ηταν «κεραυνος» σε

συνέχεια στήν 6η σελίδα.

15 ΙΟΥΛΗ— 20 ΙΟΥΛΗ 1974

Στις 2 του Ιούλη 1974, στο Γραφείο του Αρχηγου των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελλάδας, οι εγκέφαλοι του πραξικοπήματος στην Κύπρο, Γρηγόρης Μπονάνος, Αδαμάντιος Ανδρουτσόπουλος και ο Δημήτρης Ιωαννίδης παίρνουν την τελικη απόφαση για τη μέρα και ώρα που θα δινόταν το πράσινο φως. Το γενικο πρόσταγμα θα είχε ο ταξίαρχος Γεωργίτσης Μιχαηλ που πήγε στήν Αθήνα τίς μέρες εκείνες για πιο πολλες λεπτομέρειες. Ολα ετοιμάστηκαν, οι τελικες οδηγίες δοθηκαν κι έτσι στις 15 Ιούλη 1974 στις 8.20 το πρωι, ο Γεωργίτσης δίνει το σύνθημα:«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ», που σήμαινε πως αφτο που χρόνια ετοιμαζόταν στα μαγειρία τής C.I.A του Πενταγώνου και του ΝΑΤΟ, έμπαινε σ' εφαρμογη.

Πραξικόπημα

Ο ταξίαρχος Γεωργίτσης Μιχαηλ μαζι με το διοικητη της ΕΛΔΥΚ και αλλους αξιωματικους της Εθνικης Φρουρας, δίδει λοιπον τη διαταγη να εκτελεστει το στρατιωτικο πραξικόπημα στην Κύπρο. Καταλύει το αστικο πολιτειακο καθεστως, διαλύει τις λαϊκες και εργατικες οργανώσεις καί φιμώνει το λαο με την εγκαθίδρυση στην εξουσία ανδρεικέλλων μετ' όνομα «Κυβέρνηση Εθνικης Σωτηρίας». Οι στόχοι είναι γνωστοι και οι συνέπειες το ίδιο.

Κείνο που θα μένει βαθεια χαραγμένο στη μνήμη και τη συνείδηση κάθε γνήσιου πατριώτη θάναι η ακυλίδωτη σημαία που παράδωσαν σε μας όλοι εκείνοι οι γνωστοι και άγνωστοι μαχητες που έδωσαν τη ζωη— τους για τα πιο όμορφα ιδανικα, τη λεφτερια και τη λαϊκη Κυριαρχία.

Φειδίας Στόκκος, Κώστας Περιστιάνης, Μιχαηλ Χριστοδούλου, Στέλιος Σαββίδης, Ανδρέας Βασιλείου, Περικλής Περικλέους, Σάββας Εβαγόρου, Αθανάσιος Γεωργίου, Ανδρέας Μιχαηλίδης, Χρ. Κόμπος, Αντρ. Παπαδόπουλος, Χρ. Συμεωνίδης Αντρ. Κέστας, Νίκος Σολωμου, Σωτήρης Ψαράς, Ματθαίος Ματθαίου ...

Τιμή- μας, εφθύνη μεγάλη θα παραμένει για μας και θυσία του μεγάλου- μας αντιφασίστα ήρωα, ηγέτη της αντίστασης στο Καϊμακλί, οργανωτικου Γραμματέα της ΕΔΕΝ σύντροφου Δώρου Λοΐζου, πούδωσε τή ζωή- του ένα μήνα αργότερα μέσα στο μάβρο εκείνο κλίμα του μεταπραξικοπήματος, στην πιο Κεντρικη πλατεία της Λευκωσίας.

Χιλιάδες οι νεκροι του πραξικοπήματος, χιλιάδες οι νεκροί της Τούρκικης εισβολης, χιλιάδες οι ξερριζωμένοι απ' τις ορδες του Αττίλα χιλιάδες οι αγνοούμενοι. Γυναίκες, μωρα παιδια, ερείπια ...

Η Κυπριακη Οικονομικη ολιγαρχία, δεμένη πολιτικα και οικονομικα με τον ιμπρεριαλισμο ανάλαβε πρόθυμα κι έπαιξε άριστα το ρόλο του εσωτερικου πράκτορα για την επιτυχει έκβαση της συνομωσίας.

Κατα τη διάρκεια του Πραξικοπήματος, περιόδου χάους και τρομοκρατίας οι ντόπιοι πράκτορες του ιμπεριαλισμου προσπάθησαν με κάθε μέσο να πνίξουν κάθε μορφη αντίστασης στο νησι, να σιγήσουν κάθε δημοκρατικη φωνη που στεκόταν εμπόδιο στην προώθηση των συνωμοτικων σχεδίων. Ομως η αντίσταση του λαου έχοντας στην πρωτοπορεία τα παιδια της ΕΔΕΝ και τους αγωνιστες της ΕΔΕΚ έδωσε το καλύτερο μάθημα σ' όλους εκείνους που έχουν σά θεωρία και βίωμα την παθητικη θεώρηση τέτοιων ιστορικων στιγμων. Εδωσαν μάθημα ιστορικης ευθύνης πως ο ενοπλος φασισμος αντιμετωπίζεται μόνο με την ένοπλη πάλη.

Δυστυχως όμως οι προσδοκίες όλων αφτων των νεκρων ηρώων κι όλων των άλλων πούδωσαν λίγο απ' τό αίμα -τους σ' αφτό το δέντρο της λεφτεριας είδαν να προδίδονται και να τορπιλίζονται. Η μεγάλη εκείνη περίοδος που βρήκε ένα ολόκληρο λαο να μπαίνει στην πρωτοπορία για γνήσια λεφτερια και λαϊκη Κυριαρχία χτυπήθηκε αλύπητα τόσο απο την έλλειψη ολοκληρωμένης προοπτικης αλλα και απο ένα κλίμα τρομοκρατίας, ηττοπάθειας και συμβιβασμου.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀριθμὸς 1111	Πέμπτη 18 Ἰουλίου 1974	601

Ἀριθμὸς 1256

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὁ κ. Νικόλαος Σαμψὼν ἀνέλαβε ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου 1974 τὸ λειτούργημα τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ ἀσκεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἁπάσας τὰς λειτουργίας τοῦ ρηθέντος λειτουργήματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 1257

ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διώρισε συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Συντάγματος τοὺς ἀκολούθους Ὑπουργούς :

1. Ντίμην Δημητρίου, ὡς Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν
2. Παντελῆν Δημητρίου, ὡς Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀμύνης
3. Δρα Ὀδυσσέα Ἰωαννίδην, ὡς Ὑπουργὸν Ὑγείας
4. Κώσταν Ἀδαμίδην, ὡς Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης
5. Κυριάκον Σαβεριάδην, ὡς Ὑπουργὸν Συγκοινωνιῶν καὶ Ἔργων
6. Ἀνδρέαν Νεοκλέους, ὡς Ὑπουργὸν Γεωργίας καὶ Φυσικῶν Πόρων
7. Παναγιώτην Δημητρίου, ὡς Ὑπουργὸν Παιδείας
8. Ἰωάννην Δρουσιώτην, ὡς Ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων
9. Ἀνδρέαν Παρισινόν, ὡς Ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Προέδρῳ.

2. Ἅπαντες οἱ προρρηθέντες Ὑπουργοὶ ἀνέλαβον τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ οἰκείου ἀξιώματος ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουλίου, 1974.

Οι ενοχοι

Οι συνενοχοι

Και τ' ανθρωπάκια

Αργότερα με τη σύλληψη Τουρκοκυπρίων σαν «αιχμαλώτων πολέμου» απο την «ηρωϊκή» ΕΟΚΑ Β' και την ανταλλαγήτους μέ Ελληνοκυπρίους του Βορρα προχωρούσαμε στο διαχωρισμο των δύο Κοινοτήτων που επισφραγίστηκε με τη Συμφωνία της Βιέννης (3ος Γύρος) για αποστολη και των τελευταίων Τουρκοκυπρίων στις κατεχομενες περιοχες.

Αφτο που είχε κατοχυρωθει θεσμικα με τις συμφωνίες Λονδίνου — Ζυρίχης (για δικαίωμα επέμβασης Μ. Βρεττανίας, Τουρκίας, Ελλάδας) ολοκληρώνεται τώρα.

Η «δεσμεβμένη» τότε ανεξαρτησία, όπου έφερνε μέσα-της τα διαιρετικα στοιχεία, τώρα πια είναι μια ξεπερασμένη έννοια.

Η Κύπρος πια παρουσιάζει τήν οψη ενος ατέλειωτου ζωντανου νεκροταφείου. Μια Κύπρος πατημένη απο 40 χιλιάδες κατοχικα στρατέβματα στην υπηρεσία του Πενταγώνου καί τίς CIA. Αλλη μιση Κύπρος πατημένη απο την εκμμετάλευση και τη βιασύνη για ξεπούλημα. Δεκάδες χιλιάδες Κύπριοι εργάτες, αγρότες και μικροϊδιοκτήτες έχουν απαλλοτριωθει βίαια απο τις περιουσίες-τους και έχουν μετατραπει σε εκμεταλλέφσιμο εργατικο δυναμικο για την οικονομικη ολογαρχία. Η πείνα και τα φτηνα μεροκάματα έσπρωξαν δεκαέξη χιλιάδες κυπρίους εργάτες στη μετανάστεφση. Η εξέληξη της Κυπριακης οικονομίας και η διατήρηση της αστικης τάξης στην ηγεμονία της Κυπριακης κοινωνίας αποτελει απο μόνη της άρνηση του αγώνα για απελεφθέρωση.

Την ίδια στιγμη άλλες τόσες χιλιάδες Τουρκοκύπριοι εργάτες, αγρότες, έχουν μετάφερθει βίαια στο Βορρα με την ανοχή της ελληνοκυπριακης αστικης τάξης ζώντας κάτω απο ένα στιγνο φασιστικο καθεστως και μια διπλη κατάπτωση της Τουρκοκυπριακης άρχουσας τάξης και των κατοχικων στρατεμβάτων.

Η αστικη τάξη δεν μπορεί να δώσει καμμια λύση στο πρόβλημα, παρα τη λύση που επιδιώκουν οι Ιμπεριαλιστες, δηλαδη τη διχοτόμηση. Η αστικη τάξη για να διατηρηθει στην

συνέχεια στην 6η σελίδα

εισβολη

1974-1978

Απο τις κινητοποιήσεις του λαου

15 ΙΟΥΛΗ—20 ΙΟΥΛΗ 1974

Ο Δώρος Λοϊζου νεκρος

Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5 η σελ.

εξουσία χρειάζεται να αναπτύσσει το σωβινισμο και το φυλετικο μίσος για να διατηρει το λαο διαιρεμένο και ανίκανο να επαναστατήσει ενάντια στην οικονομικη και πολιτικη εκμετάλλεφση. Οι ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι εργάτες δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν ανάμεσα - τους.

Εχουν όμως να κερδίσουν μια Κύπρο ολόκληρη απαλλαγμένη απο το σαράκι του Καπιταλισμού και του σωβινιαμου του μίσους και της σκλαβιας που του επιβάλλεται απο τις δυο κυρίαρχες τάξεις της Ελληνοκυπριακης αστικης τάξης και της Τουρκοκυπριακης αστικης τάξης.

Πέντε χρόνια μετα το πραξικόπημα και την εισβολη βρισκόμαστε στην ανάγκη να κάνουμε ένα απαλογισμο. Το πραξικόπημα υπήρξε μια μάβρη κυλίδα στην Κυπριακη Ιστορία. Η ΕΔΕΝ έδωσε άφθονο αίμα στην αντιφασιστικη πάλη. Είμαστε περήφανοι γιατι ένοπλα αντιμετωπίσαμε τα τανκς της χούντας και του ιμπεριαλισμου. Απο την πρώτη κιόλας στιγμη μετα την εισβολη η ΕΔΕΝ πλάι στὴν ΕΔΕΚ έθεσε σωστα τις προοπτιχες του Κυπριακου αγώνα, καθόρισε τις συμμαχίες του λαου, και συνέχισε να αποκαλύπτει και να αγωνίζεται ενάντια στη ντόπια ξενόδουλη τάξη του κεφαλαίου. Πέρα απ᾽ αφτό η ΕΔΕΝ εθεσε μπροστα στο λαο το απαραίτητο πρόγραμμα που θα εξαλείψει τις κοινώνικες αδικίες που θα βάλει τις σωστες βάσεις για τον σωστο αγώνα απελεφθέρωσης.

Η γενικη Κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικου συστήματος που έχει σαν συνέπεια την όξινση της ταξικης πάλης επιβεβαιώνεται και στὴν Κύπρο. Οι Κοινωνικες συγκρούσεις θα γίνονται περισσότερο άγριες και θα αγκαλιάζουν όλο και περισσότερο μεγαλύτερες μάζες, στο μέτρο που θα προχωρει σε βάθος αφτή η κρίση.

Κείνο που αποτελει τη χρυση τομη μιας σωστης προοπτικης αγώνα, είναι ένα κοινο αντικατοχικο αντιϊμπεριαλιστικο μέτωπο με τις τουρκοκυπριακες μάζες για μια Κύπρο γνήσια λέφτερη σοσιαλιστική.

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

* ** * *

2. «Είμαι χειριστης εκσκαφέα. Οταν ξέσπασε το πραξικόπημα ήρθε στη δουλειά-μας κάποιος αξιωματικος και μας είπε, σκολάστε. Το σκυλι ψόφησε. Εννοούσε το Μακάριο. Σχολάσαμε και μαζι με τους άλλους συντρόφους ξεκινήσαμε για την Λεφκωσία όπου φτάσαμε και μείναμε στο σπίτι του εργοδότη-μου. Το πρωΐ της άλλης μέρας ήρθε ο υπέφθηνος της δουλειας-μου και με πήρε με τη συνοδεία αστυνομίας στο γκαραζ της εταιρίας. Μου είπαν να πάρω τον εκσκαφέα και να τους ακολουθήσω. Δεν ήξερα που πηγαίναμε. Τελικα φτάσαμε στο νέο κοιμητήριο Λεφκωσίας. ῾Οταν φτάσαμε εκει βρήκαμε κάποιο Ελλαδίτη Ταγματάρχη Θεωδορόπουλο, τον ιερέα Παπάτσεστο κι ακόμα ένα παπα. Ο καλαμαρας μούδειξε ένα μέρος και με διέταξε να σκάβω λάκκους για να μπουν οι νεκροι του πραξικοπήματος. Σκάψαμε 25 ομαδικους τάφους. Πρόσεξα στρατιωτικα αυτοκίνητα που πηγαινοέρχονταν κι έφερναν νεκρους. Ανάμεσα τους διέκρινα και μερικους που ήταν ζωντανοι ακόμα».

* * * *

3. Παπάτσεστος Παναγιώτης

Τη μέρα εκείνη έφτασε στο νεκροταφείο ένα στρατιωτικο αφτοκίνητο με δυο αξιωματικους. Απο πίσω ακολουθούσαν δύο καμιόνια με σκοτωμένους. Ο ένας αξιωματικος έλληνας Ταγματάρχης, άγριος και μαβριδερος μου λέει: «Παπα, άνοιξε λάκκους. Σκάβε λάκκους, γιατι θα σε θάψω και σένα βρωμόπαπα». Του λέω φέρε μηχάνημα και τους θάβω. Πήγαν να βρουν μηχάνημα κι ο Εβρυπίδης με το θείο-του κατεβάζουνε κάτω απο τα κυπαρίσσια 70 νεκρους με στολη. Είδα μερικους και μου φανήκανε κτυπημένοι απο πίσω. Δυο τους είχαν κοπει εντελως τα κεφάλια. ῾Ερχεται μηχάνημα, ανοίγει λάκκους και τους παραχώνουμε σε πατωσιες, τον ένα πάνω στον άλλο. ῾Οσοι είχανε χαρτια τα κρατούσαμε σ᾽ ένα σωρο στην άκρη. Τα πήρε ο αξιωματικος. Στο μεταξυ φτάνει ένα φορτηγο της αστυνομίας με σκοτωμένους κι αφτο. Λέω στον Εβριπίδη «άνοιξε λάκκο». Ο μαβριδερος αξιωματικος μου λέει: «Αφτους δεν θα τους θάψεις εδω, είναι κομμουνιστες». Του λέω δεν ξέρω εγω κομμουνιστες, είναι ήλιος κι οι σκοτωμένοι θα σαπίσουνε. Βγάζει το πιστόλι και το βάζει στο αφτι-μου. «Να σαπίσουνε » λέει, «τα σκυλια, εδω δεν θα τους θάψεις». Τότε πήρα το μηχάνημα του Εβριπίδη και το θείο-του και σκάψαμε έξω απο την μάντρα και τους παραχώσαμε. ῾Ηταν 26. Γυναίκες και άντρες και δυο κοριτσάκια, 7 και 12 χρονων. Το ένα το λέγανε Βάσω, τόγραφε, σ᾽ ένα μενταγιον στο χέρι-του».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ Α. ΦΑΝΤΗ

συνέχεια απο την 3η σελίδα

«αίθρία» αλλα μια «καλα προπαρασκευασμένη υπόθεση».

Πρώτα-πρώτα δεν υποτίθεται τίποτε γιατι η «Σ.Ε» δεν είναι με κανένα τρόπο ουτε και καθ᾽ υπόθεση - το θεωρητικο οργανο του Σ.Κ ΕΔΕΚ αλλα η δεκαπενθήμερη εφημερίδα της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, και αυτο είναι πάντα γραμμένο με καθαρα, κεφαλαία και μεγάλα γράμματα στον τίτλο της εφημερίδας μας. Φαίνεται ομως οτι η πολιτικη μυωπία του κ. Φάντη εχει πάρει τέτοιες διαστάσεις που αλλα διαβάζει και αλλα καταλαβαίνει.

Επειτα γίνεται φανερο οτι η γραφειοκρατικη αρτηριοσκλήρωση εχει επηρεάση επικίνδυνα και την μνήμη του Βοηθου Γενικου Γραμματέα. Γιατι πως αλλοιως μπορει να εξηγήσει κανένας το γεγονος οτι η Χαραυγη πριν μερικες μέρες ακόμα εγραφε πως μέσα στην ΕΔΕΚ υπάρχει μια «αριστεριστικη» ομάδα που είναι συσπειρωμένη γύρω απο την εφημερίδα της νεολαίας, την «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ» και το γεγονος οτι ο κ. Φάντης επιμένει οτι η ΕΚΦΡΑΣΗ είναι το θεωρητικο οργανο της ΕΔΕΚ; Ο κ. Φάντης πρέπει επιτέλους να πάρει μια απόφαση.

Υστερα υπάρχει και η υπόθεση της «καλα προπαρασκευασμένης υπόθεσης» και της «επίθεσης» που δήθεν αρχισε πρώτη η ΕΔΕΚ. Εδω φαίνεται καθαρα οτι τόσο η ορασή οσο και μνήμη του Β.Γ.Γ. εχουν εξασθενίσει ανεπανόρθωτα.

Οσον αφορα το πρώτο ο κ. Φάντης θα επρεπε να θυμάται οτι η «Σ.Ε» πάντα στεκόταν κριτικα στην πολιτικη γραμμη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και της εργατικης του πολιτικης. Θα επρεπε ακόμα να θυμάται οτι η «Σ.Ε.» δέχτηκε πολλες φορες στο πρόσφατο παρελθον την επίθεση τόσο της «Χαραυγης» οσο και του «Εργατικου Βήματος» γι᾽ αυτη την κριτικη τοποθέτηση. Η «Σ.Ε.» δεν αρέσκεται να υπερφαλαγγίζει τις διαφορες, ουτε να μιλα με μισόλογα και υπονούμενα, πάντα λέει την γνώμη της με θάρρος και προσύλωση στην αλήθεια. Η κριτικη τοποθέτηση της «Σ.Ε.» πάνω σε θέματα με τα οποία διαφωνει υπήρχε ΠΑΝΤΑ είτε αφορούσαν το ΑΚΕΛ, είτε το ΔΗ.ΚΟ, είτε του ΔΗ.ΣΥ, είτε την κυβέρνηση. Αυτο ηταν πάντα καθαρο.

Ομως ο κ. Φάντης έπρεπε οποσδήποτε να στήσει ενα μύθο, που για να σκηνοθετηθει καλα, επρεπε πρώτα η «Σ.Ε.» να μετατραπει σε θεωρητικο οργανο της ΕΔΕΚ, επρεπε υστερα ο Β.Γ.Γ. να πιαστει απο ενα πρόσφατο αρθρο της «Σ.Ε.» και υστερα να μας σερβίρει την «καλα προπαρασκευασμένη υπόθεση». Παρόλα αυτα υποτίθεται οτι κάνουμε πολιτικη και δεν γράφουμε αστυνομικα μυθηστορίματα.

Οσο αφορα το δεύτερο σημείο αν μιλούσαμε για γενονότα που εξελίχθηκαν πρίν 100 χρόνια μια τέτοια χοντροκοπια θα ηταν ισως δικαιολογημένη για ανθρώπους του τύπου του Βοηθου Γενικου Γραμματέα. Μιλούμε ομως για περίοδο λίγων βδομάδων και οσοι ασχολήθηκαν εστω και περιθωριακα με τα γεγονοτα, ξέρουν καλα οτι η «επίθεση και οι «ομοβροντίες» αρχισαν με την αδέξια και κακοδιατυπωμένη ανακοίνωση που κυκλοφόρησε ο κ. Ζιαρτίδης την επομένη της γνωστης συζήτησης στη βουλη για τις Βρεττανικες βάσεις.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ

Σημειώσεις:
1) Για την αντιαποικιακη επανάσταση απαντω εκτεταμένα σε αλλο αρθρο στο επόμενο φύλλο. 2) Οι οροι «πολιτικη μυωπία» και «γραφειοκρατικη αρτηριοσκλήρωση» που χρησιμοποιω δεν αποτελούν με κανένα τρόπο βρισιες ενάντια στον Β.Γ.Γ. του ΑΚΕΛ, είναι απλως πολιτικη ορολογία.

Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Στα προηγούμενα-μας άρθρα ασχοληθήκαμε για την τέχνη στην Κύπρο στις παραμονες του Πραξικοπήματος. Πιο πολυ σταθήκαμε στο θέατρο σαν την πιο σύνθετη μορφη τέχνης και ειδικα τις τρεις βασικες κατηγορίες που λειτουργούσαν κείνη την περίοδο. Το Κρατικο θέατρο, την πειραματικη Σκηνη και το Ελαφρο (Επιθεωρησιακο) θέατρο. Σ' αφτη την έκδοση-μας θα προχωρήσουμε στο θέατρο της Κύπρου σήμερα.

Απο μια παράσταση της «Πειραματικης Σκηνης»

Αμέσως μετα το πραξικόπημα ήταν φυσικο τα πάντα να ανατραπουν, οι ταξικες αντιθέσεις να οξυνθουν και για πρώτη φορα ξεπηδουν στον Κυπριακο χώρο νέες συνειδήσεις, στην ποίηση, στο άγωνιστικο τραγούδι, στο θέατρο κ.λ.π. σημεία ελπίδας πάνω στα οποία έμεις πρέπει να χτίσουμε. Να παλαίψουμε την Κυρίαρχη Κουλτούρα που φέρνει μέσα-της τη σφραγίδα της εξάρτησης. 'Οπως αναφέραμε και στο προηγούμενο άρθρο—μας τέτοιες ομάδες στο θέατρο είναι:

Η Λαϊκη Σκηνη, η Νέα Θεατρικη Ομάδα, ο Προμηθέας κ.ά. Προτου προχωρήσουμέ σε μια λεπτομεριακη ανάλυση της προσφορας της πιο πάνω θεατρικων ομάδων επαγγελματικων και ερασιτεχνικων, θα σταθούμε λίγο ακόμα σε δυο βασικους φορεις της άρχουσας ιδεολογίας πάνω στην Κουλτούρα για να δούμε έτσι πιο σφαιρικα το όλο θέμα της Θεατρικης δημιουργίας στην Κύπρο σήμερα.

1. Ραδιοφωνικο 'Ιδρυμα Κύπρου: 'Ολα αφτα τα χρόνια και πριν και μετα το πραξικόπημα το Ρ.Ι.Κ, τόσο σα φορέας Κουλτούρας όσο και σα μέσο μαζικης επικοινωνίας ήταν και είναι ο μεγάλος απόντας απο κάθε τι που γεννα την ανάγκη για αγώνα λεφτεριας.

Αντίθετα μάλιστα, σαν αποτελεσματικο όπλο στα χέρια της αστικης τάξης χρησιμοποιείται γιά αποπροσανατολισμο, σύγχιση και διαιώνιση ενος κλίματος που συμφέρει και υπηρετει την άρχουσα τάξη.

Η μέθοδος και ο τρόπος που παρουσιάζονται όλα τα προγράμματα ραδιόφωνο καί τηλεόραση, εκτος απο πολυ ακίνδυνες εξαιρέσεις, δείχνει ολοκάθαρα αφτη τη νοοτροπία: Ταινίες μυστηρίου, μελο, κ.λ.π. Κι αφτο ακόμη το δελτίο ειδήσεων είναι μέρος αφτου του κανόνα. Ο Κυπριακος λαος βομβαρδίζεται καθημερινα με ειδήσεις που διαστρεβλώνουν την αλήθεια, έτσι που να πετυχαίνεται και πλήρης σύγχιση τόσο στα διεθνη αλλα και τοπικα προβλήματα. Είναι ξεκάθαρη για μας και το λαο η προσπάθεια που γίνεται για παραδοχη των τετελεσμένων, η καλλιέργεια της ηττοπάθειας και της υποταγης. Το θεμα ειδικα των ειδήσεων δεν είναι κάτι που μπορει κανένας να παραβλέψει, γιατι το Ρ.Ι.Κ είναι δεμένο με τα ξένα μονοπώλεια ειδήσεων: το - ΡΕΟΥΤΕΡ, ΑΣΣΟΣΙΕΙΤΕΤ ΠΡΕΣΣ, UNITED PRESS κ.λ.π. τα οποία δίνουν μια διαστρεβλωμένη σημασία, αποσιωπόντας ή αλλάζοντας τη σημασία των ειδήσεων. Και δεν είναι αθέλητα που το Ρ.Ι.Κ δίνει στο λαο τέτοιες ειδήσεις, ή τυχαίο το γεγονος που το Ρ.Ι.Κ συμβάλλεται με τέτοια πραχτορεία. Η εκλογη αφτων των ειδησεογραφικων πραχτορείων είναι αποτέλεσμα του ιδεολογικού ταφτισμου και της εξάρτησης με την ιμπεριαλιστικη καπιταλιστικη ιδεολογία που πασάρουν αφτα τα πραχτορεία.

Οι παραγωγες Κυπριακων έργων περιορίζονται στο επίπεδο του «Κυπριώτικου σκέτς» και της «Φροσους», υποβιβάζοντας έτσι τη νοημοσύνη καί αντίληψη του Κύπριου, καλλιεργώντας σινάμα ένα κλίμα σνομπαρίσματος ή μιας φοκλορικης αντίληψης για την τέχνη..

2. Κρατικο Θέατρο (Θ.Ο.Κ)

Καί σαφτό τόν οργανισμο οπως καί στό Ρ.Ι.Κ, βρίσκονται στα πόστα άνθρωποι που διεκδικουν τον τίτλο του πνεβματικου κατστημένου. Η πολιτιστικη του οργανισμου βρίσκεται στα χέρια ανθρώπων που κάθε άλλο παρα σχέση με το θέατρο έχουν. Από τήν Ιδρυση αφτου του οργανισμού παρακολουθήσαμε και πολλες φορες τονίσαμε την ανάγκη ενος πιο δημοκρατικου σχεδιασμουστα θέματα ρεπερτορίου. Ολόκληρο Διοικητικο Συμβούλιο αποτελείται σε μεγάλο βαθμο απο εκπρόσωπους της Κεφαλαιοκρατικης Τάξης,- χωριςνα δίνεται κάν η έστω στοιχειώδης εφκαιρία στούς καλλιτέχνες να αντιπροσωπέφσουν ή να συμμετέχουν στην διαμόρφωση της πολιτισο προϋπολογισμός έχει ανέβει στίς 120 χιλιάδες λίρες, λεφτα που βγαίνουν απο το αίμα αφτου του λαου. Είναι εξώφθαλμο τί τέχνη μπορει να περιμένει ένας λαος που παλέβει για λεφτερια έχοντας για πνεβματικους ηγέτες τέτοιους ανθρώπους. Φυσικα δεν περιμένουμε απο ένα θέατρο σαν τον Θ.Ο.Κ., πού ιδρύθηκε απο την αστικη τάξη, να προσφέρει θέατρο λαϊκο αλλα τουλάχιστο θα μπορούσε να διαδραματίσει ένα σχετικα προοδεφτικο ρόλο στο βαθμο που θάδινε υποφερτες παραστάσεις με κάποιο επίπεδο που αντι να απόπροσανατολίζει τις μάζες, να τους προσφέρει μια ποιοτικη ψυχαγωγία. Φυσικα κάποια πολιτικη των υπευφθύνων και θεωρία είναι πως ο ρόλος ενος Κρατικου θεάτρου είναι να κάνει κλασσικες παραστάσεις και να γνωρίζει το κοινο με το κλασσικο δραματολόγιο. Αφτα όλα όμως είναι προφάσεις πού σκεπάζουν την αδυναμία τέτοιων θεάτρων να επικοινωνήσουν σωστα με το λαο και να παίξουν σαν το Θ.Ο.Κ. φτιάχνονται για να υπηρετουν την τάξη που τα ιδρύει την άρχουσα δηλαδη αστικη τάξη. Σαφτο τουλάχιστον δεν έχουμε καμμια ψεβδαίσθηση και θάταν ουτοπία να περιμένει κανεις «θάβματα»...

Ας δούμε όμως τες άλλες ελέφθερες ανεξάρτητες θεατρικες ομάδες πού ιδρύθηκαν αμέσως μετα το πραξικόπημα και που οι στόχοι κι η πολιτικη-τους είναι ξεκάθαρη παλαίβοντας για ένα θέατρο λαϊκο, ένα θέατρο των μαζων.

Τόσο η «Λαϊκη Σκηνη» όσο και ο «Προμηθέας», σαν ερασιτεχνικες ομάδες απο την ιδρυση—τους ως σήμερα παλαίβουν νά δώσουν παραστάσεις με έργα βγαλμένα μέσα απο το πρόβλημα του λαου και πότε με έργα απο το σύγχρονο ρεπερτόριο με καθαρα και άμεσα πολιτικοποιημένα. Μέ παραστάσεις δοσμένες μέσα σε πλατίες, καφενεία, αίθουσες σινεμα κ.λ.π. προσπαθούν νάχουν μια άμεση επαφη με το λαο, δείχνοντας συνάμα το δρόμο της πολιτικης- τους οργάνωσης. Πιο πολυ θα λέγαμε γίνεται εδω μια προσπάθεια ενος θεάτρου — ντοκουμέντου με έντονη την προσπάθεια για ένα άμεσο διάλογο με το κοινο.

Απο την πλεβρά- της η Λαϊκη Σκηνη, με έργα όπως «Το Χρονικο της Προδοσίας», «Ο Φάκελλος της Κύπρου», «Η πάλη τού λαου για λεφτερια» κ.ά κάνει μια προσπάθεια για ανέβρεση - δρόμου για ένα σύγχρονο πολιτικο Κυπριακο έργο. Ο «Προμηθέας» κινείται πιό πολυ στην προσέγγιση της πολιτικης σάτυρας με έντονη την προσπάθεια γιά θέατρο που έχει τις ρίζες του στην πολιτικη επιθεώρηση. Τέτοιο παράδειγμα έχουμε τήν εξαιρετικη δουλεια «Ερχονται οι Αμερικάνοι»...

Και οι δυο ομάδες δουλεύουν με ερασιτέχνες, παλαίβοντας ταφτόχρονα για την εκπαίδευση των μελώντους. Πιστεύουμε πώς η προσφορα των δυο αφτων θεατρικων ομάδων είναι πολυ σημαντικη αν σκεφτει κανένας τίς δυσκολίες που μπορει νά έχει μια ερασιτεχνική ομάδα. Παρ' όλα αφτα πιστεύουμε πώς στο βαθμο που οι συνθήκες το επιτρέπουν οι δυο αφτες ομάδες προσφέρουν θέατρο γνήσια λαϊκο.

Στον χώρο του ελεύθερου επαγγελματικου θεάτρου μπορούμε σήμερα να μιλάμε με κάποια αισιοδοξία. Η ίδρυση και λειτουργία της Νέας Θεατρικης Ομάδας- ήρθε να καλύψει ενα κενο και να δώσει ελπίδες για μια ανεξάρτητη, έξω απο το κύκλωμα του κατεστημένου γνήσια θεατρική παρουσία με πέρα για πέρα πολιτικοποιημένης προσδοκίες παραστάσεις. Η πρώτη δουλειά της ομάδας με έργα οπως το Χιλιανο Πολιτικο ντοκουμέντο και το νεοελληνικο έργο του Σκούρτη «Κομμάτια καί Θρύψαλα» έβαλε τους στόχους κι οριοθετούσε την ιδεολογία της ομάδας. Στο θέμα του ελευθερου Επαγγελματικου Θεάτρου με στόχους σαν την Νέα Θεατρικη Ομάδα τα πράγματα δεν είναι και τόσο έφκολα γιατι έχει ν' αντιπαλέψει ένα ολόκληρο οργανισμο (ΘΟΚ) με χιλιάδες λίρες προϋπολογισμό προσπαθώντας με ψίχουλα να συντηρει θέατρο ποιότητας και να καλύπτει βασικες ανάγκες τών εργαζομένων ηθοποιων, μια ικαόία θα πρέπει να είναι κατ' ανάγκην επαγγελματίες. Παρ' όλα αφτα είναι μέχρι τώρα παρακολουθώντας απο πολυ κοντα την πορεία της Ν.Θ.Ο. πιστέβουμε στην αγώνα μπορει νάναι δύσκολος αλλα τα εμπόδια για την επικράτηση μπορουν να ξεπεραστουν.

(Στο επόμενο συνέντευξη με τη Νέα θεατρικη Ομάδα).

Κώστας Χαραλαμπίδης

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Αφόρητη πίεση πάνω στους εργαζομένους

ΟΧΙ ΣΤΑ «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ» ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΝΡΗΣΗΣ

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

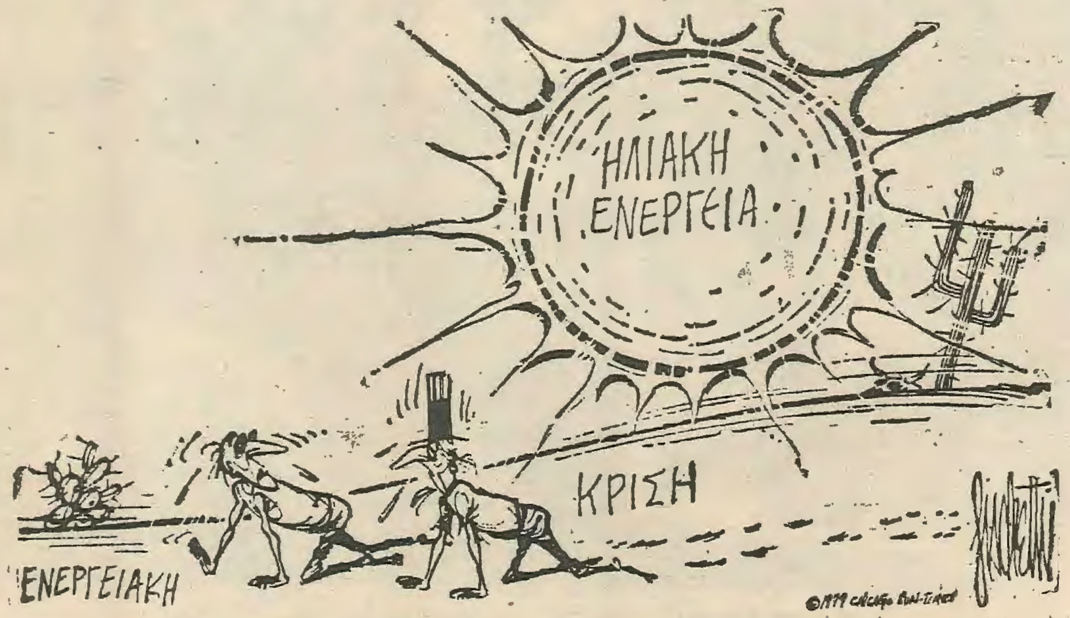

Μέ αὐτή τή ζέστη εἶναι ἀδύνατον νά συγκεντρωθοῦμε καί νά βροῦμε νέες πηγές Ἐνεργείας.

Η πρόσφατη αύξηση της βενζίνης και των πετρελαιοειδων γενικα ήταν ένα καίριο πλήγμα ενάντια στη μάζα των καταναλωτων. Γιατι η τιμη της βενζίνης βρίσκεται τώρα σ' ένα τόσο ψηλο επίπεδο, που καθιστα το αυτοκίνητο και τη χρήση- του είδος πολυτελείας ή εν πάσει περιπτώσει απρόσιτο στις πλατειες λαϊκες μάζες. Παράλληλα,η ανοδος στις τιμες συνεχίζεται και σε πολλα αλλα είδη. Η ζωη φαίνεται να γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη....

Είναι εμφανης η προσπάθεια των κεφαλαιοκρατων και των πολιτικων- τους εκπροσώπων σ' ολόκληρο τον κόσμο να εμφανίσουν την όξυνση των οκονομικων δυσκολιων του συστήματος σαν απόρροια της πολιτικης των χωρων της ΟΠΕΚ Να αποδώσουν δηλαδη την εντεινόμενη κρίση σε παράγοντες που φαινομενικα βρίσκονται εξω απο τη λειτουργία και τον χαραχτήρα του συστήματος κ' ετσι να ζητήσουν απο τους λαους του κόσμου να κάνουν κι αλλες θυσίες για ν' αντιμετωπίστει δήθεν ο εξωτερικος τούτος «κίνδυνος».

Η ίδια τάση παρατηρείται και στην Κύπρο. Φταίει λοιπον η ΟΠΕΚ. Ξεχνώντας πως την εμπορία των πετρελαίων ελεγχει ακόμα το ξένο κεφάλαιο, οι γιγαντιαίες μονοπωλιακες πολυεθνικες εταιρείες, με την τεράστια δύναμη και την ακόρεστη επιθυμία για κέρδη.

Η κρίση ομως δεν είναι κρίση πετρελαίου. Είναι κρίση γενικη οικονομικη του παγκόσμιου καπιταλισμου. Και η ενεργειακη είναι απλως μια μικρη έκφανση της γενικώτερης οικονομικης κρίσης.

Η μονοπωλιακη διάρθρωση της αγορας τείνει συνεχως προς τον περιορισμο της παραγωγης και την υποαπασχόληση. Η ανεργία είναι φυσικο επακόλουθο καθως και ο πληθωρισμος μία που ο συναγωνισμος με την παλια κλασσικη του μορφη τείνει να εκλείψει.

Σίγουρα υπάρχει ενεργιακο προβλήμα. Αλλα και τούτο είναι αποτέλεσμα της ανορθολογικης κατανομης των πόρων που για χρόνια οδηγούσαν στην σπατάλη και της ιμπεριαλιστικης πολιτικης των μονοπωλίων που για δεκάδες χρόνια λυμαίνονται τον πλούτο των πετρελαιοπαραγωγικων χωρων.

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

Στην Κύπρο τώρα όλοι μιλουν για τον κίνδυνο αλυσιδωτων επιδράσεων με αφορμη κι' αύξηση της τιμης στα πετρελαιοειδη. Η κυβέρνηση αποφασίζει ν' αυξήσει σε απογορευτικο σχεδον βαθμο την τιμη της βενζίνης.

Τι γίνεται, ομως, στη βιομηχανία που καταναλώνει τις πιο μεγάλες ποσότητες πετρελαίου; Επισημα εχει γίνει η παραδοχη πως η δομη και διαχείρηση της κυπριακης βιομηχανίας είναι αντικανονικη με αποτέλεσμα την σπατάλη στα καύσιμα . Εδω κανένα μέτρο δεν φαίνεται να παίρνεται....

Παράλληλα τα μονοπώλια αρπάζουν τώρα την ευκαιρία για να υψώσουν τις τιμες με πρόσχημα το αυξημένο κόστος. Γιατι δεν είναι διατεθειμένα να περιορίσουν εστω και στο ελάχιστο τα υψηλα ποσοστα κέρδους που πραγματοποιούνται. Ταυτόχρονα οι διάφοροι εκπρόσωποι του κεφαλαίου θέλουν να καθηλώσουν τα μεροκάματα για να...μη αυξηθουν οι τιμες.

ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

Η αχαλίνωτη εκμεταλλευτικη μανία των εταιρειων πετρελαιοειδων και των μονοπωλίων γενικα δεν περιορίζεται με την αυξηση στην τιμη της βενζίνης ή με την καθιέρωση του παράλογου συστήματος των μονωνζυγων.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να εθνικοποιηθει πλήρως το διϋλιστήριο και η εμπορία των πετρελαιοειδων (φυσικα δεν εννοούμε με τούτο, τον φτωχο πρατηριούχο). Γιατι είναι βέβαιο πως τεράστια ποσα συναλλάγματος εξάγονται υπο μορφη κερδων.

Δεύτερο, πρέπει να εξεταστει η δομη της βιομηχανίας. Γιατι η σπατάλη που γίνεται είναι κ' έκει τεράστια. Τα βασικα μονοπώλια της οικονομίας πρέπει να τεθουν κάτω απο άμεσο έλεγχο όχι μόνο για εξοικονόμηση καυσίμων, αλλα και για ελεγχο των τιμων και της κατανομης των πόρων της οικονομίας.

Τρίτο πρέπει να ιδρυθει κρατικο σύστημα μεταφορων και να γίνει δυνατος ο περιορισμος της χρησης των ιδιωτικων αυτοκινήτων.

Τέταρτο, να απαγορευτει η εισαγωγη πολυτελων αυτοκινήτων, γιατι ο τόπος δεν τα χρειάζεται.

Οταν λοιπον γίνουν όλα αυτα και αλλα τότε μόνον η κυβέρνηση εχει διακαίωμα να σκεφθει να περιορίσει το καταναλωτικο επίπεδο του λαου. Και υπάρχει διακαιότερος τρόπος να γίνει τούτο π.χ. με το σύστημα κουπωνιων, παρ' όλες τις ατέλειες που παρουσιάζει και τούτο το σύστημα. Ομως αν γίνουν ολα τα αλλα κάτι τέτοιο κατα πάσα πιθανότητα δε θα χρειάζεται.

Ομως, οπως αναμενόταν, η κυβέρνηση της δεξιας αρχισε διαφορετικα. Αποφάσισε, ως συνήθως, να υποχρεώσει και πάλιν τα πλατεια λαϊκα στρώματα να πληρώσουν τα σπασμένα.

συνέχεια ἀπό τήν 2η σελίδα

Είναι γνωστα τα πλούτη της εκλησίας της Κύπρου: γη (και κυρίως πανάκριβα οικόπεδα), υποστατικα, ξενοδοχεία, αστικη περιουσία. Η εκκλησία είναι ένα μεγάλο συγκρότημα με περισσότερη οικονομικη παρα θρησκευτικη επιρροη.

Η προσπάθεια του Αρχιεπισκόπου να παρουσιάσει μειωμένη την περιουσία της εκκλησίας εκθέτοντας τις αυξημένες ανάγκες- της δεν μειώνει το θέμα.

Κι αν τα πλούτη της εκκλησίας είναι λιγότερα απο τα πλούτη προσώπων ή εταιρειων, είναι αρκετα για τις ανάγκες του τόπου και ιδιαίτερα των φτωχων τάξεων. Η εκκλησία είναι για την Κύπρο μια τεράστια οικονομικη δύναμη κι αυτο προδικάζει το ρόλο-της στην κυπριακη κοινωνία. Μετα, οι ανάγκες είναι πάντα σχετικες. Οταν φιλοδοξεις να χτίζεις πολυτελεις αρχιεπισκοπες, να διαθέτεις μεγάλα κονδύλια για παραστάσεις κ.ο.κ., τη στιγμη που περισσότερο απο το ενα τρίτο της χώρας -σου εχει χάσει τα πάντα, είναι προκλητικα απαράδεχτο.

σοσιαλιστικη εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή $12.000
Αμερικη: £5.000 ή $15.000
Αυστραλία: £6.000 ή $15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστικη Έκφραση διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ